uitspraak

RECHTBANK DEN HAAG

Zittingsplaats Roermond

Bestuursrecht

zaaknummer: NL18.19708

uitspraak van de enkelvoudige kamer in de zaak tussen

eiseres
(gemachtigde: mr. A. Saakjan),

en

de Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid, verweerder
(gemachtigde: mr. J. Raaijmakers).

Procesverloop

Bij besluit van 18 oktober 2018 (het bestreden besluit) heeft verweerder de aanvraag van eiseres tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) in de verlengde procedure afgewezen als kennelijk ongegrond. Daarnaast heeft verweerder eiseres geen verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd verleend op grond van artikel 14, eerste lid, aanhef en onder e, van de Vw 2000 in samenhang met artikel 3.6a van het Vreemdelingenbesluit 2000 en haar geen uitstel van vertrek op grond van artikel 64 van de Vw 2000 verleend.

Eiseres heeft tegen het bestreden besluit beroep ingesteld.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 22 november 2018. Eiseres is verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Als tolk is verschenen M.D.A. Okeyo. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigde.

Overwegingen

1. Eiseres is van Myanmarese nationaliteit. Zij is geboren op 1984. Op 25 januari 2018 heeft zij de eerder genoemde aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend.

2. Eiseres heeft verklaard dat zij afkomstig is uit de regio Kachin, behoort tot de Nepalese bevolkingsgroep en christen baptist is. De eerste tien jaar van haar leven woonde ze in haar geboorteplaats Myitkyina. Daarna is zij met haar ouders naar een dorp genaamd Jara Yang verhuisd. In 1999 hebben haar ouders haar om veiligheidsredenen met een tante naar Bangkok (Thailand) gestuurd. In 2002 kreeg zij in Thailand een verblijfs- en werkvergunning. Ze ging werken voor expats, gezinnen uit Europa en Amerika. Ze heeft in Thailand gedurende elf jaren in verschillende gezinnen gewerkt, in de laatste periode in

Thailand werkte zij voor een Nederlands gezin. Met dit gezin is zij naar Maleisië verhuisd. Toen dat gezin anderhalf jaar later naar Australië vertrok en bleek dat eiseres vanwege haar opleidingsniveau geen visum voor Australië kon krijgen, is zij als nanny, kindermeisje, in dienst getreden bij een ander Nederlands gezin. Bij dit gezin heeft zij van 2011 tot 2017 gewerkt, aanvankelijk in Maleisië en later in Singapore. Van juni 2016 tot september 2016 heeft eiseres in Parijs verbleven om een kookopleiding te volgen. Toen zij op een gegeven moment voornemens was terug te keren naar Myanmar was daar oorlog uitgebroken. Haar ouders adviseerden haar om weg te blijven omdat het te gevaarlijk was om terug te komen. Omdat het Nederlandse gezin waar eiseres werkte wilde terugkeren naar Nederland en het in Myanmar nog te gevaarlijk was om terug te keren, heeft het Nederlandse gezin eiseres geholpen om naar Nederland te komen. Op 22 april 2017 is zij op een Schengenvisum naar Nederland gereisd. Het Nederlandse gezin wilde haar een baan in hun Nederlandse bedrijf aanbieden. Toen dat plan niet gerealiseerd kon worden, omdat de aanvraag voor een werkvergunning in Nederland werd afgewezen, is eiseres op 22 juli 2017 teruggekeerd naar haar dorp in Myanmar. Na vier weken verslechterde de veiligheidssituatie aldaar. Verwacht werd dat de rebellen het dorp van eiseres zouden binnenvallen om mensen op te pakken. Eiseres is toen naar Rangoon gereisd. Daar is ze een paar maanden gebleven. Met hulp van het eerder genoemde Nederlandse gezin is zij op 23 oktober 2017 opnieuw op een Schengenvisum naar Nederland gereisd. Ze heeft bij dit gezin verbleven tot haar visum op 22 januari 2018 afliep. Nadat een Birmese man die zij in Nederland heeft leren kennen en die van haar situatie op de hoogte was, haar heeft geattendeerd op de mogelijkheid om een asielaanvraag in te dienen, heeft eiseres zich op 24 januari 2018 gemeld voor het indienen van een asielaanvraag.

3. Zoals blijkt uit het rapport van nader gehoor heeft eiseres aan haar asielaanvraag ten grondslag gelegd dat de Nepalese bevolkingsgroep waartoe zij behoort, in Myanmar gediscrimineerd wordt. Als ongehuwde vrouw van 34 jaar oud is het voor haar heel moeilijk om in dat land een veilige plek te vinden. Zij vormt daar een gemakkelijk doelwit, zowel voor het leger, als voor de rebellen, als voor andere etnische groeperingen in Kachin. Vanwege zijn hoge leeftijd kan haar vader haar niet beschermen. Vanwege haar Nepalese afkomst wordt zij ook niet beschermd door de regering.

4. Verder heeft eiseres tijdens het nader gehoor verklaard dat zij bij terugkeer vreest voor een mensenhandelaar, genaamd , van wie zij in Maleisië slachtoffer geworden. Deze man bedreigt haar sinds 2011. Eiseres heeft verklaard dat zij in Maleisië via de kerk heeft leren kennen en een relatie met hem heeft gehad. Volgens eiseres reist naar allerlei omliggende landen en haalt hij daar vrouwen op. Eiseres was naar haar zeggen één van die vrouwen. Eiseres heeft verder verklaard dat hij als zij met hem was allerlei foto's en video's van haar heeft gemaakt. Hij volgde haar overal en eiseres moest precies doen wat hij zei, anders, zo dreigde hij, zou hij die foto's en video's publiceren, bijvoorbeeld op pornosites, of hij zou ze naar haar dorp sturen. In voorbereiding op het nader gehoor heeft eiseres de bedoelde informatie naar haar zeggen proberen op te zoeken. Ze heeft toen gezien dat er allemaal foto's van haar zijn geplaatst op internet en op Instagram. Zij heeft ook verklaard dat op haar naam een Facebook-account heeft geopend, waarop hij alle foto's en video's heeft geüpload. Eiseres ziet zich genoodzaakt zich voortdurend voor te verbergen. Samen met haar werkgever heeft zij in 2012 aangifte tegen gedaan. Ook heeft zij melding gemaakt bij de Nederlandse ambassade in Kuala Lumpur. Toen zij in 2017 in Rangoon verbleef, was daar ook. Hij volgde haar. Eiseres heeft verklaard dat de problemen met voor haar het belangrijkste beletsel vormen om terug te keren naar Myanmar. Zij durft niets tegen de man te doen omdat ze

vreest dat hij dan wraak neemt op haar familie. Hij heeft ook gedreigd om haar en haar familie te vermoorden. De Birmese overheid helpt haar niet en als ongehuwde vrouw is zij kwetsbaar en een makkelijk doelwit voor mensen die kwaad willen. Als er niet zou zijn geweest zou zij terug gaan.

5. Verweerder heeft de aanvraag van eiseres afgewezen als kennelijk ongegrond op grond van artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 in samenhang met artikel 30b, eerste lid, aanhef en onder h, van de Vw 2000. Zoals blijkt uit het voornemen, dat onderdeel uitmaakt van het bestreden besluit, heeft verweerder de verklaringen van eiseres over haar identiteit, nationaliteit en herkomst op grond van de overgelegde Myanmarese paspoorten geloofwaardig geacht. Ook de gestelde Nepalese afkomst en de gestelde christelijke religie heeft verweerder geloofwaardig bevonden. De verklaringen die eiseres heeft afgelegd over de problemen die haar ouders destijds aanleiding hebben gegeven om haar toen ze vijftien jaar oud was uit Myanmar te laten vertrekken, heeft verweerder eveneens geloofwaardig geacht. Hetzelfde geldt voor de verklaringen over haar verblijf in Thailand, Singapore en Maleisië en de bezoeken die zij de afgelopen jaren heeft gebracht aan Myanmar, waaronder haar twee bezoeken aan Myanmar in 2017. De verklaringen van eiseres over de onrust die de kop opstak toen tijdens haar verblijf in 2017 de rebellen weer opdoken in de omgeving van haar dorp, alsmede haar verklaringen over haar vrees voor de man genaamd , heeft verweerder eveneens geloofwaardig geacht.

6. Verweerder heeft vervolgens geconcludeerd dat eiseres niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a en b, van de Vw 2000. Volgens verweerder is de algemene situatie in Myanmar niet zodanig dat asielzoekers uit dat land zonder meer als vluchteling zijn aan te merken. Evenmin is sprake van een uitzonderlijke situatie waarin eiseres enkel door haar aanwezigheid in Myanmar een reëel risico loopt op ernstige schade. Verder is volgens verweerder niet gebleken dat eiseres behoort tot een groep die systematisch een reëel risico loopt op ernstige schade, dan wel tot een aangewezen kwetsbare minderheidsgroep in haar land van herkomst. Eiseres moet daarom aannemelijk maken dat er voor haar persoonlijk feiten en omstandigheden bestaan die haar vrees voor vervolging in vluchtelingrechtelijke zin rechtvaardigen, dan wel aannemelijk maken dat zij bij uitzetting een reëel risico loopt op ernstige schade. In de visie van verweerder is eiseres daar niet in geslaagd.

7. In dit kader heeft verweerder zich onder meer op het standpunt gesteld dat niet is gebleken dat eiseres persoonlijk problemen heeft ondervonden vanwege het behoren tot een sociale groep. Verweerder heeft gewezen op haar verklaring dat ze nimmer gearresteerd of gedetineerd is geweest en dat ze geen problemen heeft ondervonden van de zijde van de autoriteiten van Myanmar. Weliswaar heeft eiseres verklaard dat Nepalezen in Myanmar worden gediscrimineerd, maar volgens verweerder is hiervan in haar persoonlijke situatie niet gebleken. Eiseres heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij zich in een onhoudbare positie bevond in Myanmar. Verder heeft verweerder in aanmerking genomen dat de omstandigheid dat het na de terugkeer van eiseres in Myanmar onrustig was in de regio Kachin er niet toe heeft geleid dat eiseres Myanmar onmiddellijk heeft verlaten. Volgens verweerder heeft eiseres ook niet aannemelijk gemaakt dat zij persoonlijk in de negatieve belangstelling staat van de rebellen die incidenteel in Kachin zijn.

8. De problemen met de Maleisische ex-partner heeft verweerder aangemerkt als privéproblemen die geen raakvlakken vertonen met het Vluchtelingenverdrag. Volgens verweerder kan eiseres bij voorkomende problemen de bescherming van de autoriteiten van

haar land inroepen. Niet is gebleken dat de Myanmarese autoriteiten deze bescherming niet kunnen of willen bieden. De omstandigheid dat eiseres zich pas na afloop van de geldigheidsduur van haar visum heeft gemeld voor het indienen van een asielaanvraag duidt volgens verweerder evenmin op vluchtelingrechtelijke vrees. Omdat eiseres op 23 oktober 2017 Nederland is ingereisd en zich pas op 24 januari 2018 - na afloop van de geldigheidsduur van haar visum - heeft aangemeld voor het indienen van een asielaanvraag waarbij zij kenbaar heeft gemaakt dat zij internationale bescherming wenst, heeft verweerder haar asielaanvraag afgewezen als kennelijk ongegrond op grond van artikel 30b, eerste lid, onder h, van de Vw 2000. De informatie die eiseres heeft aangevoerd heeft verweerder voorts geen aanleiding gegeven haar ambtshalve een verblijfsvergunning regulier te verlenen op grond van de regeling voor slachtoffers en getuige-aangevers mensenhandel.

9. Eiseres weerspreekt verweerders standpunt dat zij niet in aanmerking komt voor vergunningverlening op grond van artikel 29, eerste lid, onder a, dan wel b, van de Vw 2000. Zij voert onder verwijzing naar de zienswijze van 17 oktober 2018 aan dat het bestreden besluit onzorgvuldig tot stand is gekomen en ondeugdelijk is gemotiveerd. In haar visie is wel degelijk sprake van vluchtelingschap, dan wel een reëel risico op ernstige schade in het geval van terugkeer naar Myanmar. Verweerder is er ten onrechte aan voorbij gegaan dat in de Myanmerese regio Kachin een toestand van (burger)oorlog en geweld is, zodat aldaar sprake is van een levensgevaarlijke situatie. In het licht van de toestand in Myanmar, meer in het bijzonder in de regio Kachin, heeft zij erop gewezen dat zij een betrekkelijk jonge, ongehuwde vrouw is, afkomstig uit Kachin, die behoort tot de etnische minderheid van de Nepalezen en de religieuze minderheid van de christenen en die slachtoffer is geworden van mensenhandel.
In haar visie heeft verweerder etnisch Nepalezen, christenen en/of burgers uit Kachin Myanmar ten onrechte niet aangemerkt als een risicogroep, dan wel een kwetsbare minderheidsgroep. Zij benadrukt dat zij tot alle drie deze groepen behoort. Verweerders standpunt dat niet is gebleken dat eiseres tot een risicogroep of kwetsbare groep in vorenbedoelde zin zou behoren, berust niet op een deugdelijke motivering.

10. Wat betreft haar beroep op de situatie in Myanmar verwijst eiseres naar de volgende informatie:

- het jaarrapport van US Department of State (USDOS) van 20 april 2018;
- het rapport van USAID van 22 maart 2018;
- het jaarrapport van Human Rights Watch van 18 januari 2018;
- een bericht dat Lilianne Ploumen op 29 april 2018;
- een rapport van USCRIF;
- een rapport van het Australische ministerie van Buitenlandse Zaken van 10 januari 2017.

Op grond van deze informatie kan volgens eiseres worden verwacht dat zij bij terugkeer naar Kachin ten prooi valt aan (verkrachting door soldaten van) het leger. Onder aanhaling van verschillende passages uit het nader gehoor weerspreekt zij dat zij, zoals in verweerders besluitvorming is opgemerkt, verklaard zou hebben geen problemen te hebben ondervonden vanwege haar geloof, etnische afkomst of nationaliteit. Verder wijst zij erop dat volgens het rapport van het Australische ministerie van Buitenlandse Zaken van 10 januari 2017 christenen meer moeite hebben met het verkrijgen van effectieve staatsbescherming. Omdat in het bijzonder christenen met een veronderstelde of echte link naar een gewapende etnische groep dergelijke problemen ondervinden, zou dit in het geval van eiseres, die

behoort tot de etnisch Nepalese bevolkingsgroep, eens te meer gelden. Verder heeft zij erop gewezen dat het dorp waar zij vandaan komt inmiddels nagenoeg geheel vernietigd is. Daarnaast weerspreekt eiseres dat de problemen met een privékwestie zouden betreffen. Onder bijvoeging van materiaal afkomstig van Facebook en Istagram voert zij aan dat de man genaamd met wie zij een relatie had, leider is van een geraffineerde internationaal opererende mensenhandelorganisatie genaamd . Deze organisatie doet zich voor als een christelijke organisatie van missionarissen en is actief in verschillende Zuid-Aziatische landen, waaronder Thailand, waar eiseres hem heeft ontmoet, en Myanmar. Omdat de genoemde man met zijn organisatie nog altijd actief is, vreest eiseres andermaal slachtoffer van mensenhandel te worden als zij naar Myanmar, of überhaupt Zuid-Oost Azië, zou moeten terugkeren. Verweerder had in het kader van het niet-verlenen van een verblijfsvergunning regulier zorgvuldig onderzoek moeten instellen naar het gestelde omtrent mensenhandel.

11. De rechtbank overweegt als volgt.

Ingevolge artikel 29, eerste lid, van de Vw 2000 kan een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 worden verleend aan de vreemdeling:
a. die verdragsvluchteling is; of
b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt op ernstige schade, bestaande uit:
1°. doodstraf of executie;
2°. folteringen, onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen; of
3°. ernstige en individuele bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Ingevolge artikel 30b, eerste lid, onder h, van de Vw 2000 kan een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 worden afgewezen als kennelijk ongegrond in de zin van artikel 32, tweede lid, van de Procedurerichtlijn, indien de vreemdeling Nederland onrechtmatig is binnengekomen of zijn verblijf op onrechtmatige wijze heeft verlengd en zich, gezien de omstandigheden van zijn binnenkomst, zonder gegronde reden niet zo snel mogelijk bij een ambtenaar belast met de grensbewaking of het toezicht op vreemdelingen heeft aangemeld, en daar kenbaar heeft gemaakt dat hij internationale bescherming wenst.

12. In het bestreden besluit heeft verweerder zijn standpunt, dat eiseres niet aannemelijk heeft gemaakt dat er in Myanmar, dan wel in Kachin in het bijzonder, een zodanige situatie bestaat dat een burger die terugkeert naar Myanmar aldaar enkel door haar aanwezigheid een reëel risico loopt om slachtoffer te worden van willekeurig geweld, niet voorzien van een kenbare motivering aan de hand van de ingeroepen rapporten. Verweerder heeft volstaan met de vaststelling als zodanig en heeft daaraan toegevoegd dat er ten aanzien van Myanmar geen sprake is van landgebonden beleid en dat er daarom ook geen sprake is van aangewezen groepen. Ter zitting heeft verweerder erkend dat deze motivering *"redelijk summier"* is en zich op het standpunt gesteld dat *"de bottomline"* van deze conclusie klopt. Verweerder betwist naar zijn zeggen niet dat sprake is van een conflict, maar stelt zonder enige onderbouwing dat dit conflict niet zodanig ernstig dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Myanmar aldaar enkel door haar aanwezigheid een reëel risico loopt om slachtoffer te worden van dat geweld. Verder heeft verweerder zich op het standpunt gesteld dat er geen aanleiding is om een risicogroep dan

wel kwetsbare minderheidsgroep aan te wijzen. Hij heeft desgevraagd erkend dat er slechts weinig asielaanvragen van vreemdelingen uit Myanmar zijn en heeft gerefereerd aan een onlangs gehouden zitting bij de Afdeling, alwaar naar zijn zeggen in een enigszins andere context ook de situatie in de Kachin regio aan de orde is geweest.

13. De rechtbank is van oordeel dat eiseres terecht heeft aangevoerd dat het bestreden besluit op dit punt niet berust op een deugdelijke motivering, onvoldoende is toegesneden op hetgeen eiseres heeft aangevoerd en derhalve een motiveringsgebrek bevat. De rechtbank verklaart het beroep reeds hierom gegrond en vernietigt het bestreden besluit in zoverre. Anders dan verweerder ter zitting - onder meer met zijn verwijzing naar de bij de Afdeling gehouden zitting - (mogelijk) heeft beoogd, ziet de rechtbank geen aanleiding om de rechtsgevolgen van het bestreden besluit op dit punt in stand te laten. De rechtbank overweegt daartoe het volgende.

14. Op 14 december 2018 heeft de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State uitspraak gedaan in drie zaken waarin verweerder de aanvragen tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd van asielzoekers uit Myanmar eveneens heeft afgewezen. Een van die drie zaken (ECLI:NL:RVS:2018:4026) gaat onder meer over de vraag of de desbetreffende vreemdeling, die christen is en behoort tot de Kachin-bevolkingsgroep - wegens het behoren tot de Kachin bevolkingsgroep in Myanmar te vrezen heeft voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of voor ernstige schade als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000.

15. In de desbetreffende uitspraak heeft de Afdeling, die zich ter zitting nader heeft laten voorlichten over de positie van de Kachin, geconcludeerd dat de rechtbank op basis van de haar ter beschikking staande stukken terecht tot het oordeel is gekomen dat de situatie in Myanmar voor de Kachin niet zodanig is dat dit tot vergunningverlening moet leiden. De Afdeling heeft hiertoe onder meer overwogen dat uit de overgelegde stukken naar voren komt dat in de staat Kachin mensenrechtenschendingen voorkomen waarvan voornamelijk leden van de gelijknamige bevolkingsgroep het slachtoffer zijn. Naar het oordeel van de Afdeling heeft verweerder zich echter terecht op het standpunt gesteld dat uit de stukken ook volgt dat mensenrechtenschendingen met name worden gepleegd in de conflictgebieden en vooral lijken samen te hangen met gevechtshandelingen die met enige regelmaat plaatsvinden tussen het regeringsleger en de Kachin Independance Army (KIA). Zo blijkt uit de in die zaak overgelegde stukken, net als uit de stukken die eiseres in het onderhavige beroep heeft ingeroepen, dat de gewapende strijd tot veel ontheemden heeft geleid en dat vooral leden van strijdende partijen zich over en weer schuldig maken aan misdaden als marteling, verkrachting en willekeurige executies.

16. Gelet op deze uitspraak, bezien in samenhang met de door eiseres ingeroepen stukken, ziet de rechtbank geen grond om verweerders standpunt dat er in Myanmar, meer in het bijzonder in Kachin, geen sprake is van een situatie als bedoeld in artikel 29, eerste lid, onder b, aanhef en onder 3, van de Vw 2000 als zodanig voor onjuist te houden.

17. Anders dan de vreemdeling van de Kachin bevolkingsgroep in de zaak waarover de Afdeling heeft geoordeeld, behoort eiseres tot de Nepalese bevolkingsgroep. Voor zover zij heeft aangevoerd dat zij in Myanmar, waar het merendeel van de bevolking uit etnisch Myanmarezen bestaat, als etnisch Nepalese wordt gediscrimineerd, heeft verweerder dit betoog terecht onvoldoende geacht om eiseres reeds hierom de gevraagde

verblijfsvergunning asiel te verlenen. De verwijzing naar eerder genoemd rapport van het US Department of State Burma van 20 april 2018, waarin bijvoorbeeld is vermeld dat burgerschap enkel wordt toegekend aan zogenoemde 'national ethnic groups' en dat sommige minderheden, waaronder Nepalezen, niet vol burgerschap wordt toegekend, is onvoldoende om aan te nemen dat Nepalezen in Myanmar systematisch wordt blootgesteld aan vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag, dan wel aan ernstige schade als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000. Daarbij heeft verweerder zich terecht op het standpunt gesteld dat eiseres niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij zich vanwege het behoren tot de Nepalese bevolkingsgroep in Myanmar in een onhoudbare positie bevond. Verweerder heeft in dit verband niet ten onrechte in aanmerking genomen dat eiseres tot aan haar vertrek uit Myanmar omstreeks haar vijftiende jaar in de regio Kachin naar school is gegaan en in de jaren na haar vertrek uit Myanmar meer malen in het bezit is gesteld van een paspoort en haar familie in Myanmar heeft kunnen bezoeken.

18. Met het overgelegde jaarrapport van Human Rights Watch van 18 januari 2018, het rapport van de US Commission on International Religious Freedom Burma van 26 april 2017 en het rapport van het Australische ministerie van Buitenlandse Zaken van 10 januari 2017 heeft eiseres evenmin aannemelijk gemaakt dat christenen in het algemeen en Nepalezen in het bijzonder, systematisch vervolgd worden in de zin van het Vluchtelingenverdrag, dan wel enkel vanwege hun christelijke geloof risico lopen op ernstige schade als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000. De rechtbank wijst er in dit verband nog op dat de Afdeling in eerdergenoemde uitspraak van 14 december 2018 in dit kader van belang heeft geacht dat volgens een door verweerder in die zaak aangehaald artikel uit The Guardian in de gebieden waar de KIA het effectieve gezag uitoefent, de christelijke Kachin vrij zijn hun geloof te belijden. Wat betreft de situatie in het door de regering gecontroleerde gebied is van belang dat de Myanmarese grondwet het christendom als godsdienst erkent. Christenen worden weliswaar geconfronteerd met beperkingen, maar uit de stukken blijkt niet dat deze beperkingen van dien aard zijn dat het voor christenen in het algemeen en Nepalezen in het bijzonder niet mogelijk is om hun geloof te praktiseren, dan wel worden blootgesteld aan systematische vervolging of enkel vanwege hun geloof risico lopen op een behandeling in strijd met artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM).

19. In de eerder genoemde uitspraak heeft de Afdeling verder geoordeeld dat verweerder zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat, hoewel de situatie voor de Kachin zorgelijk is, er geen aanleiding is de Kachin aan te merken als groep die in Myanmar systematisch wordt blootgesteld aan vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag, dan wel aan ernstige schade als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000. *"Nu ook overigens geringe indicaties ontbreken die er blijk van geven dat de vreemdeling om individuele redenen een gegronde vrees heeft voor vervolging of ernstige schade als hiervoor bedoeld, heeft de rechtbank de vraag of de staatssecretaris de Kachin moet aanwijzen als risicogroep dan wel als kwetsbare minderheidsgroep in de zin van paragraaf C2/3.2 onderscheidenlijk C2/3.3 van de Vreemdelingencirculaire 2000 terecht onweersproken gelaten"*, aldus de Afdeling.

20. Anders dan in de zaak die de Afdeling heeft beoordeeld, kan in het onderhavige geval van eiseres, die tot de Nepalese bevolkingsgroep behoort en die christen is, niet gezegd worden dat geringe indicaties, die er blijk van geven dat de vreemdeling om

individuele redenen een gegronde vrees heeft voor vervolging of ernstige schade als hiervoor bedoeld, ontbreken.

21. In de eerste plaats heeft eiseres immers tijdens het nader gehoor verklaard dat haar vertrek uit haar dorp toen ze vijftien jaar oud was werd ingegeven door de vrees van haar ouders dat zij, net als haar zus, door de rebellen zou worden meegenomen. Eiseres heeft verklaard dat haar zus toen ze zeventien jaar oud was door de rebellen is ontvoerd. Haar ouders en grootouders hebben haar pas teruggekregen nadat ze alle goud en geld dat zij konden verzamelen naar de rebellen in het oerwoud hebben gestuurd en na de terugkeer van de zus een huwelijk te arrangeren. Verweerder heeft de verklaring van eiseres dat zij op ongeveer vijftienjarige leeftijd door haar ouders vanwege deze gevaarlijke situatie in Kachin is weggestuurd geloofwaardig geacht.

22. In de tweede plaats heeft verweerder geloofwaardig geacht dat eiseres, toen het gezin waar zij werkte naar Nederland terugkeerde, zelf is teruggekeerd naar Myanmar om daar een bestaan op te bouwen. Toen het in de tweede week van september 2017 echter onrustig werd in de omgeving van haar dorp omdat de rebellen weer waren opgedoken, is zij naar Rangoon vertrokken. Zij was bang dat haar hetzelfde zou overkomen als haar zus vroeger is overkomen. Ook haar verklaring dat zij in Rangoon vervolgens de man genaamd is tegengekomen, dat ze bang voor hem is, dat hij filmpjes en video's van haar gepost heeft en haar achtervolgde heeft verweerder geloofwaardig geacht. Eiseres heeft aan deze filmpjes gerefereerd als zijnde erotisch getint, dan wel pornografisch. Zij heeft verklaard dat Khim gedreigd heeft haar en haar familie te vermoorden en haar leven te vernietigen. Zij heeft verklaard dat de man een vals huwelijkscertificaat maakte, waarmee hij overal liet zien dat zij zijn echtgenote was, hetgeen de Maleisische politie bleek te geloven toen zij aldaar samen met haar toenmalige werkgever aangifte van de bedreigingen ging doen. Ze heeft verklaard dat de man brieven en foto's blijft sturen naar haar familie, naar de bijbelschool en naar de (ouderlingen) van de kerken. Zij heeft verklaard dat de bijbelschool haar broer, die dominee is, heeft benaderd met de vraag of zij prostituee is geworden. Gezien deze en de overige verklaringen die eiseres tijdens het nader gehoor op dit punt heeft afgelegd en gehoord de verklaring van eiseres ter zitting, die onmiskenbaar duidelijk heeft gemaakt dat het haar vanwege schaamte zeer moeilijk valt om expliciet over de aard van deze opnames en bedreigingen te verklaren, is de rechtbank van oordeel dat de bedreigingen die van deze man naar eiseres uitgaan nader onderzoek verdienen. De in het bestreden besluit geponeerde stelling dat het er 'alle schijn' van heeft dat eiseres, na een jarenlange relatie te hebben gehad met de man, na het eindigen van de relatie slachtoffer is geworden van cyberpesten door deze persoon acht de rechtbank in de gegeven context onvoldoende geobjectiveerd. De in het besluit gegeven uiteenzetting over de internetbronnen die de beslisambtenaar kennelijk op eigen initiatief heeft geraadpleegd, betekent niet dat daarmee de aard en de omvang van de bedreigingen genoegzaam is onderzocht en vastgesteld. Wat er overigens ook van deze uiteenzetting over de internetbronnen zij, heeft eiseres daarnaast immers verklaard dat de man genaamd zijn praktijken nog steeds en ook per post aan haar familie en anderen voortzet. Onder de aldus gegeven omstandigheden heeft verweerder onvoldoende gemotiveerd dat de geloofwaardig geachte bedreigingen die van deze man uitgaan, zouden moeten worden gekwalificeerd als een privékwestie in de door verweerder bedoelde zin en geen geringe indicatie in vorenbedoelde zin zouden opleveren.

23. Dit klemt te meer nu verweerder heeft nagelaten deze bedreigingen te beoordelen in de context van de minderheidsgroepen waartoe eiseres behoort en de in het voorgaande geschetste situatie in het land van herkomst, waarbij zoals verweerder heeft erkend sprake is

van een conflictsituatie en waar mensenrechtenschendingen van etnische en religieuze minderheden aan de orde zijn. Onder die omstandigheden is ook verweerders standpunt dat eiseres in geval van verdere problemen) de bescherming van de autoriteiten kan inroepen onvoldoende onderbouwd. In dit kader kan voorts niet onvermeld blijven dat eiseres onder verwijzing naar eerdergenoemd rapport van het Australische ministerie van Buitenlandse Zaken van 10 januari 2017 heeft aangevoerd dat christenen in Myanmar meer moeite hebben met het verkrijgen van effectieve staatsbescherming.

24. Op grond van vorenstaande overwegingen concludeert de rechtbank dat het bestreden besluit niet in stand kan blijven omdat het niet berust op een voldoende draagkrachtige motivering. Het beroep van eiseres is gegrond. De rechtbank vernietigt het bestreden besluit. Zoals blijkt uit het voorgaande ziet de rechtbank geen aanleiding de rechtsgevolgen van het bestreden besluit in stand te laten of zelf in de zaak te voorzien. Ook ziet de rechtbank geen aanleiding om een bestuurlijke lus toe te passen, omdat dat naar het zich laat aanzien geen doelmatige en efficiënte afdoeningswijze zou inhouden. De rechtbank bepaalt daarom dat verweerder een nieuw besluit neemt op de aanvraag van eiseres met inachtneming van deze uitspraak.

25. De rechtbank veroordeelt verweerder in de door eiseres gemaakte proceskosten. Deze kosten stelt de rechtbank op grond van het Besluit proceskosten bestuursrecht voor de door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand vast op € 1024,- (1 punt voor het indienen van het beroepschrift, 1 punt voor het verschijnen ter zitting, met een waarde per punt van € 512,- en een wegingsfactor 1).

Beslissing

De rechtbank:
- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt het bestreden besluit;
- draagt verweerder op een nieuw besluit te nemen op de aanvraag met inachtneming van deze uitspraak;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten van eiseres tot een bedrag van €1024,00.

Deze uitspraak is gedaan door mr. N.J.J. Voncken, rechter, in aanwezigheid van mr. E.M.J. Clermonts, griffier.

Deze uitspraak is in het openbaar gedaan, digitaal ondertekend en bekendgemaakt op:

27 februari 2019

Mr. N.J.J. Voncken Rechter Rechtbank Limburg	E.M.J. Clermonts Griffier Rechtbank Limburg

Documentcode: DSR5786368

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kan hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State binnen één week na de dag van bekendmaking. Als hoger beroep is ingesteld, kan bij de voorzieningenrechter van de hogerberoepsrechter worden verzocht om het treffen van een voorlopige voorziening of om het opheffen of wijzigen van een bij deze uitspraak getroffen voorlopige voorziening.